

Sygn. akt I NWW 175/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko P. Z.

o zapłatę,

na skutek wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach R. K. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Katowicach, sygn. III Ca 208/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 7 grudnia 2022 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje wniosek M. J. do rozpoznania według właściwości Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

UZASADNIENIE

W pismach z 29 stycznia 2022 r. oraz z 12 maja 2022 r. pełnomocnik powoda M. J. (dalej: „wnioskodawca”) złożył wniosek ewentualny o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Katowicach: J. A., [...] od rozpoznania sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Katowicach. W uzasadnieniu pisma wnioskodawca podniósł, że rozpoznanie sprawy przez sędziego powołanego przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, może doprowadzić do orzekania przez osoby nieuprawnione.

Wnioskodawca wniósł również o wyłączenie od orzekania w zakresie zażalenia sędziów delegowanych do Sądu Okręgowego w Katowicach z sądów niższej instancji. Jego zdaniem delegowanie sędziów jest niezgodne z prawem wspólnotowym Unii Europejskiej.

Postanowieniem z 31 maja 2022 r. (III Ca 208/22) Sąd Okręgowy w Katowicach, na podstawie art. 26 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904 ze zm., dalej: „u.SN”) przedstawił wnioski o wyłączenie sędziego, zawarte w powyższych pismach, Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Na podstawie zarządzenia z 19 września 2022 r., pismem z 29 września 2022 r., zwrócono się do wnioskodawcy o wskazanie, czy z uwagi na podniesione zarzuty, wnosi on o rozpoznanie tego wniosku w trybie art. 26 § 2 u.SN, czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i nast. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 2072 ze zm.).

Pismem z 24 października 2022 r. wnioskodawca wskazał, że wniosek o wyłączenie sędziego został złożony w trybie art. 49 § 1 k.p.c. Dodał, że dopiero w przypadku negatywnego rozpoznania wniosku o wyłączenie, strona wnosi w drugiej kolejności o przeprowadzenie zarówno w postępowaniu zasadniczym, jak i w niniejszym postępowaniu przed Sądem Najwyższym testu niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42a § 3 p.u.s.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 r., wydanym w sprawie C-204/21, Rzeczpospolita Polska została zobowiązana, natychmiast i do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w tej sprawie, m.in. do zawieszenia stosowania art. 26 §§ 2, 4-6 i art. 82 §§ 2-5 u.SN, w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2020, poz. 190 ze zm.), przekazujących do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw

Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów dotyczących braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu.

W ocenie Sądu Najwyższego, wskazane postanowienie, zgodnie z zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego postanowienia Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinna polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN.

Podstawą przekazania Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wniosku powoda M. J. o wyłączenie od rozpoznania sprawy wskazanych sędziów Sądu Okręgowego w Katowicach był przepis art. 26 § 2 u.SN. Wobec powyższego, Sąd Najwyższy stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach, jako sądowi właściwemu zarówno w zakresie art. 49 § 1 k.p.c., jak i art. 42a § 3 p.u.s.p.